

ערוץ 2000

נאיריק את השבת

נחשת
תינת חולה שאומר לנו

כסף
שרואה כנה פותח

זהב
הננות בריא

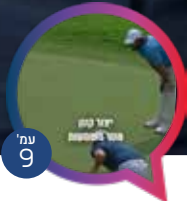

”דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה, מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי“

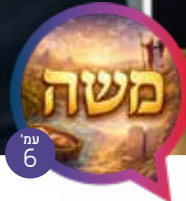
מעלות רבות ישנם בנותני צדקה ומעלת הנותן בשמחה ובחפץ לב גבוהה מכלם (רבנו החיד"א)

ע"מ 12

ע"מ 9

ע"מ 6

ע"מ 4

ע"מ 2

שרק לא יקנאו...
הרב יצחק רבי

זבוב קטן 2.2 מיליון דולר
עידן משולם

משה, איזה שם זה?
הרב שמעון פוקס

רק להרגיש מה זה מזל דגים!
הרב מנחם וייס

זה מה שחטר לה, בית?
המקובל הרב יוסף ביטון

בית ההוראה מענה ההלכה זמין לכם | 24/6 | במגוון שפות | טלפון 03-613-2000 | BO@tv2000.co.il

זמני השבת

ר"ת	צאת שבת	כניסת שבת	ערים
18:45	18:06	17:14 (16:54 דק')	ירושלים
18:41	18:04	17:12	תל אביב
18:42	18:04	17:13	חיפה
18:44	18:06	17:14	באר שבע

המונים על פי לוח ערוץ 2000 לשיטת זמני "אור החיים"

"מונה ישראל הקדושים בכל עיר ועיר מדינה ומדינה, גם אצל הצדיקים והחסידים, כשבא ראש חודש אדר מדבקין על הכתלים בביתם ובתי כנסיות ובתי מדרשות נירות וכתב עליהן: 'משנכנס אדר מרבין בשמחה' (יילקוט אברהם)."

יש חצי שהוא פשוט שלם!

פרטים בעמוד 5 <<<

זה בדיוק מה שחסר לך, בית?!

מדוע הקב"ה צריך שנבנה לו בית?

"באמת, לקדוש ברוך הוא אין שום צורך בבית, הרי 'מלוא כל הארץ כבודו'. הרעיון האלוקי אפוא בבנין בית המקדש הוא 'וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ, וְשָׁכַנְתִּי בְתוֹכָם' – בתוכם נאמר, ולא בתוכו. כלומר, בתוך כל אחד ואחד מבני ישראל. הרעיון האלוקי בבנין בית המקדש הוא שיהיה כלי עצום לקבלת האור. הקדוש ברוך הוא ביקש שתהיה לו דירה בעולמות התחתונים. משמעות הדבר: כאשר אנחנו מכינים את ליבנו והלב הופך לבית מקדש' – יש מהלך שלם בחוכמת הקבלה על כך שכל הכלים שהיו בבית המקדש הם כנגד אברי האדם. לב האדם, אומרים רבותינו הקדושים, שם צריך לבנות את המשכן. משכן – מלשון שכינה, שהיא שוכנת בתוכנו. לכן, כל עניין בניית בית המקדש הוא למעננו, כדי שהניסים, הקורבנות ועבודת הלויים יגרמו לדבר העליון והגדול של 'ושכנתי בתוכם'. ואמרו רבותינו הקדושים שעד שלא נחרב בית המקדש בבלבבות ישראל, לא נחרב הבית בפועל. על כך נאמר: 'כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו, כאילו נחרב בימיו'. מה הפירוש? שלא הצלחנו לבנות אותו בליבנו, ולא הפכנו להיות מרכבה לשכינת עזנו. וזוהי העבודה שלנו – 'ויקחו לי תרומה' – לי, לשמי. כל יהודי ויהודייה צריכים להתחזק בכך שכל מעשה טוב בעבודת ה' שיהיה לשם שמיים ונקי מכל אינטרס – בין בלימוד תורה, בין בצדקה, בין בחסד, בין בזיכוי הרבים. כאשר המעשה נקי לשם ה', לשם שכינת עזנו – באותו מעשה הוא הופך להיות מרכבה לשכינה. ככל שיתרבו המעשים לשמה, כך יבנה בית המקדש בלבבות ישראל, וכך נזכה לבית השלישי, שהוא הבית הנצחי. אמן, כן יהי רצון".

"משנכנס אדר מרבין בשמחה" – זו מציאות או המלצה?

"אמרו רבותינו הקדושים: 'משנכנס אדר מרבין בשמחה'. כתוב בחז"ל שזה על אותו משקל של 'משנכנס אב ממעטין בשמחה'. מה המיעוט? מראש חודש מתחילים, אחר כך יש שבוע שחל בו, אחר כך ערב תשעה באב, ולבסוף תשעה באב עצמו – הולכים וממעטין. כך גם בחודש אדר, על אותו משקל. כתב המשגיח הגאון רבי אליהו אליעזר דסלר זצ"ל: מראש חודש הולכים ומרבים בשמחה, הכוונה היא שאנחנו מכינים את הכלים לקבלת האור העצום של יום פורים – אחד האורות הגבוהים ביותר. על כך כתב רבנו האר"י הקדוש שאפילו יום הכיפורים, עם כל עוצמתו וגדולתו, הוא רק כ'פורים' כלומר, כמו פורים. וכדי לקבל את השמחה והעוצמה הגדולה שיורדת מן השמיים בפורים, אנחנו מתחילים לעבוד מראש חודש. מהי העבודה? אנחנו רואים בחוש את השגחתו יתברך בכל צעד וצעד. רבותינו הקדושים אומרים שהסעודה של אחשוורוש בכלל הייתה תשע שנים לפני המאורע שאנחנו קוראים. רבותינו סידרו זאת במגילה ואנחנו קוראים ברצף. שם רואים את ההשגחה האלוקית הפרטית – כיצד הקדוש ברוך הוא עושה נקמה באויבי ישראל בצורה מדויקת, 'בְּדָבָר אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵיהֶם'. כשם שהמן רצה לתלות את מרדכי, הוא עצמו נתלה. אנחנו רואים את סדר ההשתלשלות ואת ההשגחה האלוקית – כיצד ה' יתברך מנהל את כל הבריאה בצורה מדוקדקת. וזוהי העבודה שמתחילים מראש חודש: לפקוח את עינינו. יש פה נפלאות עצומות של הבורא, שהוא משגיח על כל העולם וכל הבריאה. ככל שאדם מעמיק להתבונן בהשגחה וזוכה לראות אותה בחוש, התוצאה הישירה היא שמחה. כמה אנחנו צריכים להתבונן במאורעות התקופה האחרונה: כיצד הקדוש ברוך הוא נוקם את נקמת בני ישראל באויביהם; בעזה, בלבנון, באיראן. השמחה היא תולדה של ראיית 'אין עוד מלבדו' ו'מלוא כל הארץ כבודו'. ככל שאדם מתחבר לזה, הוא מתחבר למקור השמחה. זוהי העבודה של חודש אדר".

השידור הקבוע במוצאי שבת בשעה 22:30, ליינעוץ אישי וברכה מהרב, חיינו 073-3212998

ההקדשות של חזכי הרבים היקרים

המזמין מוקדש

לע"נ: עמנואל בן עישה, אילנה בת רחל משה בן זילפה אסתר בת מלכה, שלמה בן דוד, שרה בת עליזה, שרה בת יחיא, מאיר מרדכי קדוש, יעל בת יפה, מלכה בת יפה, דוד וזהרה קדוש, אלברט בן אבן, שלום וזנה בן אבן, ניסים בן כירה | **לרפואה שלמה:** עדן בת ענת, ורדה שיר בת נעמה, חנה בת טלי, רפאל בן אסתר, מיכאל בן רחל, מסעוד פרוספר בן שמחה | **לברכה והצלחה:** סילבנה בת מיסה, הילה סטלה בת סילבנה, אספה בן אלמיי, קרן בת שושנה, אוראל בן צביה, דינה בת שושנה, יצחק בן עליה | **לדיוויו הגון:** אורטל בת ארית, שירה בת אסתר, תהילה בת אסתר, אלון אליהו בת דבורה **לפרנסה בשפע ובריאות:** שלומי יוסף בן טלי, דליה בת ציפורה, בנימין דוד בן חנה, ניסים בן שרה, רינה דניאלה בת שושנה, **לחזרה בתשובה:** דניאל אליה בן שופרה, יהונתן מאיר בן חיה חווה | **לזרע בר קיימא:** אילה תהילה בת חדוה, יצחק מימון בן רינה

בואו והקדישו מזמנים למען יזכי הרבים עבור היקר לכם - חיינו 073-2866527

רעיא מהימנא

כינוי נשגב למשה רבנו, שפירושו "הרועה הנאמן" בארמית. הכינוי, שמופיע לראשונה בחיבור "רעיא מהימנא" – חלק מספר הזוהר – מבטא את תפקידו המרכזי של משה כרועה עמו – רועה שנאמן לצאנו בכל לב, שדואג ומפרנס אותם הן בגשמיות והן ברוחניות. תכונה זו של משה רבנו התגלתה כאשר רעה את צאן יתרו ויצא אחר גדי שברח, עד שומצאו שוחה במעיין. משה רבנו הבין שהגדי צמא ועייף, ונשא אותו על כתפו. אמר לו הקב"ה: "יש לך רחמים לנהג צאנו של בשר ודם, כך, חייך – אתה תרעה צאני ישראל".

חושג ביהדות

זמן קריאה: 2 דק'

אין מוריס בשמחה בחודש אדר?

כולם יודעים ש"משנכנס אדר מרבין בשמחה". אבל אין בדיוק?

נכשח"ל ציון למעט בשמחה בחודש אדר, הם נתנו רשימה של דברים "משמחים" שאסור לעשות: לא להסתפר, לא לכבס, לא לשמוע מוזיקה. אבל ריבוי השמחה בחודש אדר נשאר בלי פירוש. למה?

האדמו"ר ממנוקאטש הגאון רבי חיים אלעזר שפירא זצ"ל מגלה: "לא נקט פרטי הדברים לשמחה, משום שאז היה ממעט דברים אחרים. ובאמת, מצווה בכל מה שאפשר להרבות בליבו ובענייניו בשמחה של מצווה. וכל אחד יעשו בלבבו ונפשו".

אומנם חכמינו גילו לנו שישן ובשר משמחים לבב אנוש, אך לא ציון להרבות בסעודות בחודש אדר.

אבל יש דבר אחד שהקב"ה עצמו גילה לנו שהוא משמח – פְּקוּדֵי ה' יְשָׁרִים מְשֻׁמָּחִי לֵב. לימוד התורה הוא השמחה האמיתית – ומי שרוצה לשמוח באמת, ירבה בלימוד תורה!

המגזין נצפה

בנא ברוך, האדמו"ר רבי ברוך אנוחצירא שליט"א,

מעניין במגזין "מאירים את השבת"

נלאתם את המגזין באקוס מאניין?

לחצו לטלפון או לטאבלט:

058-450-2000

MAG@TV2000.CO.IL

ערוץ 2000

מו"ל: ערוץ 2000 להפצת יהדות נמנע: רח' ז'בוטינסקי 9 בני ברק

עורך: נפתלי | ביקורת: חברי ועדת הביקורת גרפיקה ועיצובים: מחלקת הסטודיו @ כל הזכויות שמורות

מרכזים: 2610 * שלוחה 1

להאזנה לפרוט: 03-378-2000

בית ההוראה מענה ההלכה: 03-613-2000

להזמנת רב או רבנית לחוג בית ללא עלות

חיינו: 073-321-2992 זמין 24/6

להצטרפות לנבחרת מזכי הרבים

מפיצי המגזין: חיינו 073-2866527

להצטרפות לקבוצות הוואטסאפ שלנו: 058-450-2000

לקבלת המגזין במייל ולהערות ניתן לפנות

לכתובת המייל: MAG@TV2000.CO.IL

חזון יצחק

מורנו ורבנו, מרן הראשון
לציון, הרב יצחק יוסף

"אז השנה אסור לי לשלוח לו משלוח מנות?"

**לכבוד היקר והנעלה, שלום רב.
בדבר שאלתו, על מה שיש שנהגים שלא
לשלוח מנות בפורים לאבל בתוך שנים-עשר**

זמן
קריאה
דק' 1.5

כתב גם בספרו "הליכות עולם" ובספרו "חזון עובדיה" על הלכות פורים.

והנה ב"בן איש חי" כתב: אבל שהוא בתוך שנים-עשר חודש על אב או אם לא ישלחו לו משלוח מנות כלל. וכתב על זה ב"הליכות עולם" ה"ל: "כן

כתב הרמ"א בהגה. וכתב הגר"א שם, שהוא מדין 'שאלת שלום' שאסור עד שנים-עשר חודש. וה"מגן אברהם" כתב על דברי הרמ"א, דכוונתו להורות, שכל זה הוא לפי מה שכתב שכל דיני אבלות נהגים בפורים, אבל במקום שאין נהגים אבלות בפורים אלא בצינעא, אם כן דין פורים כדן שבת – ומותר לשלוח מנות במקום שנהגו לשאול בשלומם בשבת". והנה מרן ה"שולחן ערוך" כתב שאין אבלות נהג בפורים, אלא רק דברים שבצנעה. וכן כתב מרן המקובל מהר"י צמח בספר "נגיד ומצוה". וכתב מרן החיד"א ב"ברכי יוסף" שלענין הלכה נקטינן כמו שפסק מרן, שהלכה כדברי המיקל באבל. ושכן עלתה הסכמת הרב "בית דוד". וכן הורינו הלכה למעשה. וכן כתבו הרב "כסא אליהו" והרב "שלחן גבוה". [ויש עוד להאריך, ואין כאן מקומו]. הלכך יש להתיר לשלוח מנות לאבל בתוך שנים-עשר חודש.

בתוך שנים-עשר חודש על אביו ועל אימו, מותר לשלוח לו משלוח מנות. ואשכנזים נוהגים שלא לשלוח מנות לאבל בתוך שנים-עשר חודש על אביו ועל אימו. ולכל הדעות מותר לתת מתנות לאביונים לאביון שהוא אבל, ואין להחמיר בזה כלל. וכן כתב ב"נהר מצרים" שמנהגנו לשלוח מנות גם לאבל בתוך שנים-עשר חודש על אב ואם, ודלא כסברת הרמ"א דאסור לשלוח לו כל שנים-עשר חודש. ואומנם מקור דברי הרמ"א להחמיר בזה הוא מדברי המהר"ל. וגם בשו"ת "איש מצליח" [כתב] שאסור לשלוח מנות לאבל משום שעיצומו של יום מוכיח ששולח לשמחת היום, ולכן אסור אפילו מאכלים פשוטים, ואפילו בתוך שבעה. אבל אם שלחו לו מותר לקבל אף בתוך שלושה ימים, ואין קפידא אלא למשלחו. והאבל עצמו חייב במשלוח מנות. ובתנאים גורבא המנהג להפך, וכן הביא ב"עיקרי הד"ט" שיש נוהגים כן.

והנה, מרן אדוני, אבי מורי ורבי בספר "קול סיני" כתב, שלא ישלחו משלוח מנות לאבל תוך שנים-עשר חודש. וכך כתבנו בשמו ב"ליקוט יוסף" על המועדים [במהדורה הראשונה]. אך שוב הדר ביה [חזר בו], דלא ראינו מנהג זה אצל הספרדים. וכך

בספרנו "ליקוט יוסף" הלכות אבלות [כתבנו] שאבל בתוך שנים-עשר חודש להוריו שנושא אישה, מותר לתת לו מתנה. שאף שהוא אסור בשאילת שלום, מכל מקום לא אסור לתת לו מתנה, ובפרט אם נותן סכום כסף לעזור לו בהקמת הבית. וכן כתב ב"נטעי גבריאל" דהו כדבר מצווה, וכעין מה שכתב בשו"ת "דברי מלכיא" שמותר לשלוח משלוח מנות לרבו דהוי כפריעת חוב, והוא הדין כאן שנותן מתנה לרב כהוקרה

על כל טרחתו בבן במשך כל השנה, הוי כדבר מצווה, ומותר גם לנוהגים להחמיר שלא לשלוח מנות לאבל בשנים-עשר חודש. ואנכי, לדינא לדידן [לשיטת הספרדים] מי שהוא אבל

(צילום: נועם אליהו)

נקודת האור - הרב עידו סחמה - מרבני ערוץ 2000

מה הכשר?

מלמד הנחובים שהיו במשכן,
הינן בחורה מזכרים כרובים?

יודעים את התשובה? שלחו לנו לחילן!

תשובה מהמגזין הקודם:
אשת פוסיפר.

מה?! השכרת את האולם לשתי חתונות במקביל?!

יחיאל ושרה תכננו את החתונה שלהם שנה שלמה. הם בחרו אולם מפואר, טעמו בקפידה את המנות, ודאגו לעיצוב מוקפד ומלכותי. הכול היה מוכן.

שבועיים לפני החתונה, הטלפון צלצל. על הקו היה בעל האולם. "יש לי בשורות לא טובות. עשיתי טעות, אני לא יודע איך... זה אף פעם לא קרה לי – רשמתי בטעות זוג אחר בתאריך שלכם". שרה הרגישה שהקרקע נשמטת לה תחת הרגליים.

"אבל רגע!" מיהר בעל האולם להוסיף, "יש לי עוד אולם, וכפיצוי – אתן לכם אותו בחינם". כשהגיעו לראות את האולם "החינמי", יחיאל ושרה הסתכלו זה על זה בהלם. זה לא היה אולם, זה היה מחסן.

מחסן מעופש עם כיסאות פלסטיק. אובדי עצות, פנו השניים לרב של יחיאל וסיפרו לו הכול.

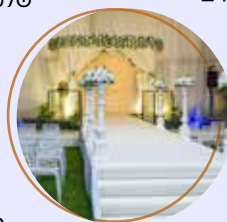
"אני יודע שזה קשה מאוד", אמר להם הרב. "אבל אני בטוח שאם תוותרו – תזכו לברכה גדולה".

יחיאל ושרה שמעו את עצת הרב. הם התלבטו בכל אותו שבוע, עד שלבסוף החליטו לוותר ולקבל את הדין באבהו.

למחרת ההחלטה הגיע לביקור, דודו של יחיאל, משה. כששמע מה קרה, הוא לא הבין איך אפשר לוותר: "לא הבנתי? ואתם פשוט מסכימים? אני אביא לך עורך דין פגז – בעל האולם ישלם לכם פיצויים עד סוף החיים!"

יחיאל החליט לקחת את דודו אל הרב, כדי שיישקול את הרעיון החדש. אך הרב התעקש: "אולם מפואר –

זמן
קריאה
דק' 1.5

זה עניין של ארבע שעות ונגמר. אבל ברכה שיכולה לצמוח מוויתור כזה גדול – היא נצחית".

דוד משה הביט בזוג הצעיר והבין שהם כבר החליטו. "אין לי מה להגיד", אמר, "אם זו ההחלטה שלכם – אשריכם! אחרי כזה ויתור, אני רוצה ברכה!" "הגשתי לא מזמן מכרז לעיריית נתניה – שכונה שלמה על חוף הים", המשיך משה, "אם אני זוכה בזה – אני מיליונר. ונראה לי שברכה מכאן לא תזיק".

יחיאל ושרה בירכו אותו מכל הלב. ארבעה חודשים אחרי, משה התקשר ליחיאל. "אתה לא מבין!" הוא אמר בקול רועד מהתרגשות. "זכיתי במכרז! הכול בזכות הברכה שלכם!"

"אני רוצה לתת לכם משה", הוא המשיך. "דירה חדשה בפריקט הענק שאבנה – חמישה חדרים על הים בנתניה. מתאים לכם?"

יחיאל ושרה לא האמינו. זה יותר טוב מכל מה שהם דמינו. הם מכרו את הדירה וקנו דירת ארבעה חדרים בבני ברק – בדיוק המקום שבו הם חלמו להתחיל את החיים המשותפים שלהם.

מחצית השקל, כמה זה בכלל?

24/6

בכל חלקי
השולחן ערוך

בשולחן
שפות

מצוות הלב
העולמי

לשאלות חייגו או כתבו: BO@TV2000.CO.IL

03-613-2000

השידור הקבוע ביום
שלישי בשעה 21:00,
ניתן להזמין את הרב
לחוג בית ללא עלות.
חייגו 073-3212992

רגע טוב לנשמה

הרב יהונתן ענבה
מנהל הוועדה הרוחנית

"הענף נשבר ואני נסחפתי בזרם" האדיר בצרחת 'שמע ישראל'!

בסכנה – הוא נסחף
בנחל מודיעין!

ר' בנימין נסע לשם
במהירות שיא, כאילו
נלגלי הרכב חרכו את הכביש
בסכרון מושלם עם קצב פעימות
ליבו המהיר.

כשהגיע, נודע לו מיד שבנו ניצל בנס גמור.

הודו לה'.

לפי עדותו, בבית החולים, סיפר לו בנו כי היה בטוח
שהגיע סופו בעולם הזה. "ניסיתי להיחלץ – פעם,
פעמיים – ושום דבר לא עזר. הייתי בטוח שזהו. בפעם
השלישית פשוט צעקתי 'שמע ישראל!' – ופתאום
הצלחתי לצאת".

ר' בנימין עמד בהלם והביט בבנו. זה בדיוק מה
שהוא חווה בחלום. אחד לאחד.

את נס ההצלה שבנו זכה לו, ר' בנימין תולה באותו
רגע קטן של חסד ליד המקווה. רגע שבו הוא לא
חשב – רק עשה. והקב"ה ראה את הלב.

יהי רצון שנזכה לעשות את הטוב והישר בעיני ה',
ושמעשינו יהיו רצויים לפניו, וכך נזכה שיתמלאו כל
משאלות ליבנו לטובה ולברכה, אמן.
שבת שלום!

השידור הקבוע ביום רביעי בשעה 21:00.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו 073-3212992

הקטנה לכבוד שבת. ר' בנימין עצר
לרגע לקנות משהו.

פתאום הוא שמע רעש. קופסת
סוכריות התהפכה ונשפכה על
הרצפה. אברך שעמד שם בקרבת
מקום עמד נבוך לומר, הפנים שלו
האדירו מרוב בושה. כולם הביטו
בו.

אבל ר' בנימין לא חשב פעמיים.

"אוי! זה באשמתי, אני מצטער! אני אשם, ואני אשלם".
ואכן, הוא הוציא את הכסף ושילם. האברך נרגע,
אבל האנשים במקום הסתכלו על ר' בנימין במבטים
קצת מוזרים – למה הוא משלם על משהו שברור
שלא הוא עשה?

ר' בנימין חזר הביתה. עיף מהשבוע, הוא נרדם
לפני שבת. ואז החלום התחיל.

הוא עומד בנחל. מים שוצפים מכל עבר, והוא
נסחף. לא יכול לעצור, לא יכול לאחוז במשהו. הוא
נאבק, מנסה להיחלץ – פעם אחת, לא הצליח. פעם
שנייה, שוב לא. ואז, בפעם השלישית, הוא צועק בכל
הכוח: "שמע ישראל!"

ר' בנימין התעורר בבהלה, זיעה קרה ניגרה על
פניו. גם שעות ארוכות אחרי שהתעורר, ובכלל בכל
אותה השבת, החלום פשוט לא עזב אותו. זה היה
חזק מדי, אמיתי מדי.

כמה ימים חלפו, ור' בנימין קיבל טלפון. "הבן שלך

כל אדם ירא שמיים יודע: החיים מלאים
בניסיונות ואתגרים. בכל יום ניצבים אנו בצומת
דרכים – רגע קטן שיכול להיות מקפצה אדירה
לגובה או, חלילה, מזרון בטוח להתרסקות.

חכמינו מלמדים שיש למעשה שני שלבים בניסיון.
השלב הראשון הוא עצם העמידה בניסיון – לקיים
את המצווה או לברוח מן העבירה. אך יש שלב עמוק
יותר, עדין יותר, וקשה לא פחות: איך אנחנו עושים
את המצווה: האם אנחנו מקיימים את המצווה מתוך
הרגל, אילוץ או צורך – או אולי בשמחה, בהתלהבות
ולכבודו של הבורא יתברך.

את פרשת תרומה, פותחת התורה הקדושה
במילים "וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה" – "לי", לשמי. ללמדנו שלא
די בנתינה, לא די בנתינת צדקה או בבניית משכן –
אלא כל אלו זקוקים לכוונה משלימה, כלומר, מחשבה
על הבורא ורצון אמיתי לעשות את אשר ציוונו.

היופי בדבר הוא שכאשר האדם נותן באמת לשם
שמיים, מתוך טהרת לב, סוג של תמימות ושלמות
בעשייה – אז נפתחים בפניו שערי ישועה, ומכאן
הרשות והזכות לייצר משכן בעולמות התחתונים
לשכינה הקדושה.

סיפור שקרה לפני כמה שבועות מלמד אותנו עד
כמה הכוונה חשובה יותר מגודל המעשה:

ר' בנימין רוזנבלט הלך, כמו בכל ערב שבת,
למקווה של חסידות "תולדות אברהם יצחק" בבית
שמש. ליד המקווה, כרגיל, ניצבה לה עמדת המכירה

זמן
קריאה
2.5 דק'

קבלת שבת עם קבלות וניסים!

כתב רבנו ישראל מאיר הכהן
מראדין זי"ע א"ב משנה ברורה" כי
"מי שמחזיר על עצמו ופורש ממלאכה
חצי שעה או על כל פנים שליש שעה
קודם השקיעה – אשר לו".
ורבים ראו ישועות גדולות מכך.

שמכריזות
על הפוך
במזלם של עם
ישראל – מלמדות
אותנו את היסוד שאנחנו
שבים ומדגישים אותו כאן מדי
שבוע: עם ישראל תמיד, ולעולם,
מעל המזל.

יתרה מזאת, לא רק שבניו של הקדוש
ברוך הוא לא נשלטים על ידי המזל, אלא
ה', ברחמיו אף נתן לנו מתנה שאין כמוה לאף
אומה: היכולת להפוך את המזל 180 מעלות!

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו 073-3212992

מעל החזל - הרב מנחם וייס - מוחחה עולמי למזלות - מרבני ערוץ 2000

רק להרגיש מה זה מזל דגים!

יש צד שקצת פחות קל: לפעמים הם לא מספיק
מאמינים בעצמם. הם לא תמיד יודעים להעריך
את הכוחות שלהם, ובגלל זה נכנסים למתחים
ולחרדות מיותרות.

מדי שבוע אנו מביאים כאן בסייעתא
דשמיא ראיות שונות לעיקרון שהטור
שלנו נושא את שמו "ישראל מעל
המזל". אבל חודש אדר הוא ההוכחה
הכי בולטת וטובה ליסוד הזה. בשבוע
הבא נציין את פטירתו של משה רבנו,
שהיא גם יום לידתו, ללמדנו שביום
שהמזל נראה "למטה", הוא בעצם מתחדש.

אבל נקודת השיא של החודש היא כמובן חג
הפורים.

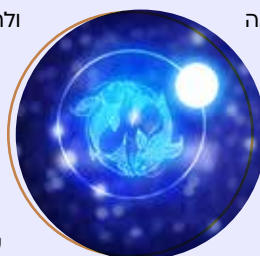
השם "פורים" נגזר מהמילה "פור" שפירושה
גורל, מזל. המילים "ונהפוך הוא" במגילת אסתר –

יש חודשים שמרגישים "עיפיים", ויש
חודשים שממש אפשר להרגיש בהם את
הנשמה מתרוממת. חודש אדר הוא

חודש כזה – חודש שבו הכול נראה
פתאום קצת יותר טוב. כאילו באוויר
שאנחנו נושמים יש יותר שמחה,
אהבה, נתינה, אופטימיות.
האטמוספירה הכללית הזו
מחלחלת גם לאנשים שנולדו במזל
דגים. שכן, בדרך כלל, בני ובנות מזל
דגים הם אנשים שמחים, עליזים, כאלה
שאוהבים לחייך ולשמח את הסביבה.

לבני ובנות מזל דגים יש רגישות מיוחדת וטוב
לב אמיתי. הם יודעים לנהל, לקחת אחריות, להוביל
– אבל תמיד מתוך רצון אמיתי לעזור לאחרים.
אבל כמו אצל כולם, גם לבני ובנות מזל דגים

זמן
קריאה
1 דק'

מה מפריע לנו לבנות היום משכן?

שלום כבוד הרב! קראתי במגזין הנפלא של ערוץ 2000, ששברי הלוחות הראשונים גם כן היו מונחים בארון הברית. אבל תהיתי: היכן היו מונחים שברי הלוחות עד שבנו את הארון?

היו מונחים באוהל מועד. ומשה רבנו, מנהיגו הדגול, אסף אותם.

אה, מעניין! סתם שאלה שמעניינת אותי כבוד הרב: למה בעצם היום לא בונים "משכן" ומתחילים להקריב קורבנות, עד שיבוא משיח צדקנו ומכה לבניין בית המקדש?

אסור לנו היום לעשות את תבנית כלי המקדש כלל, עד שייבנה בית המקדש.

מה, אף אחד לא ניסה מעולם לעשות את זה?

לפני כ־150 שנה בנו משכן בתימן במחוז תעז, ובאה רוח סערה ולקחה את הכול. ומאז לא יכולים להגיע למחוז ששם היה המשכן עד היום. גם מטוסים לא יכולים לטוס מעל האזור.

לא ידעתי את זה! כבוד הרב, זה נכון שהנוצרים מסתירים בוותיקן את כלי המקדש ומכחישים שהוא אצלם?

במדרשים, ובספר "מלחמות מלך המשיח", ובספר "חושן המשפט" וכן בספרי היסטוריה כמו של רילאנדוס ופרוקופיוס – כתוב שהכלים הגיעו לשם.

השידור הקבוע ביום שישי
בשעה 08:00

תורמים כעת לסגולת מחצית השקל של ערוץ 2000

וזוכים בישועה כפולה!

073-321-2971

לקיום מצוות מחצית השקל חייגו או סרקו:

סיפור לשבת

הרב אסי עדני
מרבני ערוץ 2000

"20 שנה חיניתי, היום הגיע התור שלי!"

הצגרת בביתו של רחל האלמנה התפוצצה. המים היו בכל מקום. לא היה לה כסף לשלם לאינסטלטור, אבל גם לא הייתה לה ברירה. אז מה היא עשתה? פתחה ספר טלפונים וקיוותה לטוב.

השרברב הגיע, נכנס, והבין מיד שזו לא עוד קריאה רגילה. הוא ביקש מאחד הילדים: "תעשה לי טובה, רץ למכולת תקנה לי לחם, חלב וגבינה. אני רעב". הוא נתן לילד כסף, והילד הסכים בשמחה. השרברב תיקן את הצנרת, והכול חזר לעבוד. כשסיים, רחל ניגשה ושאלה, עם מבט מושפל: "כמה?" "כמה?" ובאלגנטיות טבעית ענה לה השרברב: "מה לשלם? זה פרויקט שיפוץ של העירייה. הם שילמו הכול". רחל לא שאלה שאלות. כשהשרברב יצא, הילד הקטן רץ אחריו. "שכחת את השקית מהמכולת!" קרא, והשרברב ענה: "אוי נכון! לא נורא, תשאיר לכם, אני כבר יאכל משהו בבית". עברו 20 שנה. השרברב קנה מגרש וסוף סוף עמד להתחיל לבנות את הבית שתמיד חלם עליו. הוא הוציא הצעות מחיר, בדק ספקים והשווה מחירים. יום אחד הוא הגיע למגרש וראה משאית ענקית מלאה בחומרי בנין עם השם "איציק חומרי בניין", אחת החברות שהציעה לו מחיר גבוה מדי עבורו. "סלח לי!", הוא רץ לנהג בבהלה, "הלו! יש פה טעות! לא הזמנתי כלום, רק לקחתי הצעת מחיר!" "אני עושה מה שאמרו לי, אחי", אמר הנהג. "תפנה לבעל הבית". השרברב נסע מיד. "תקשיב", הוא אמר מיד כשנכנס למשרד, "יש לכם טעות, המשאית שלכם הגיעה לפרוק סחורה אצלי במגרש, ואני לא..." "בפתח תקווה?" קטע אותו איציק, הבעלים. "כן, אני רואה שיש כאן הזמנה". השרברב כעס: "מה פתאום! רק לקחתי הצעת מחיר!" איציק חיך. "אני רואה כאן את ההזמנה שלך. כתוב שהכול כבר שולם!" השרברב לא הבין: "מי שילם?" "העירייה שילמה!"

השרברב עמד מבולבל. "תדע לך", איציק המשיך, "לפני 20 שנה הייתי ילד קטן. אבל לא טיפס. כשנכנסת אלינו הביתה, לבית של אימא שלי – אישה אלמנה עם ילדים רעבים – וסיפרת לה שהעירייה משלמת, אני ידעתי שאתה משלם מהכיס שלך". השרברב לא ידע מה להגיד. "20 שנה חיניתי", אמר איציק. "היום הגיע התור שלי". חסד הוא כמו זרע – הנותן שוכח, המקבל זוכר, והזרע מחכה. לפעמים הרבה זמן. אבל בסוף הוא תמיד צומח.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות.
חייגו: 073-321-2992

כוחה של חילה - הרב שמואל ממן - מרבני ערוץ 2000

"נו, לתת לו להמור על החיים שלנו?"

יונתן תכנן לנסוע עם נהג מחברת ההסעות. דני, חברו, הכיר את אותו נהג וידע שהוא מרבה לדבר בטלפון תוך כדי נהיגה. דני אף ראה זאת בעינו – הנהג מתעסק בטלפון הנייד שלו בזמן הנסיעה, לא בדיבורית, דבר שמסכן את כל הנוסעים.

דני ניגש ליונתן ואמר לו: "יונתן, תאר לך שאתה שוכר סירה, ואני יודע שיש בה חור קטן שיטביע אותך. האם היית עולה עליה? בכביש, הנהיגה המסוכנת של אותו נהג היא כמו החור בסירה. אני אומר לך זאת רק בשביל הצלת גופך".

שאלה: האם מותר להזהיר חבר מנסיעה עם נהג שמרבה לדבר בטלפון סלולרי בנהיגה? תשובה: האזהרה הצילה את יונתן מסיכון, והיא אפילו בגדר מצווה. משום שדני הקפיד על שני תנאים קריטיים של "חפץ חיים": א. האמירה הייתה אמת מדויקת (ללא הגזמה). ב. נאמרה בצנעה, רק לאדם שצריך לשמוע – לשם "תועלת" של הצלת גוף, ולא כדי להשפיל את הנהג.

הלכה: כיוון שהסכנה היא מוחשית וחמורה, מותר ליוסי להזהיר את שמעון, וזו אף מצווה גדולה, ובלבד שיקפיד על כל שבעת התנאים שקבע ה"חפץ חיים".

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 13:00

המדבר לשון הרע עובר על 17 לאווין, 14 עשין ו־3 ארורין.

ההשקפה

ראש הישיבה
הרב ראובן אלבז

"הוא שלף את האונקף" והטיח אותו בפניה בזעם"

"דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי" (שמות כה, ב).

זמן
קריאה:
דק 1.5

אומנם מצוות הצדקה נחשבת למצווה, גם אם הנותן אינו מכון לשם שמיים, אך מכל מקום הצדקה שניתנת לשם שמיים היא המועדפת ביותר. בפרשת תרומה מונה התורה, בין שאר מעלותיו של בצלאל בן אורי, שהיה יודע לאבחן את מחשבות ליבו של הנותן. ככל שנותן הצדקה התכוון יותר לשם שמיים, ונתן את התרומה בשמחה ובטוב לבב – כך השתמש בצלאל בכספו למטרה קדושה יותר.

...

כל אדם שעושה מעשה טוב ומכוון לשם שמיים – סופו שיקבל על כך שכר גדול! גם אם אין הוא רואה אותו מיד, "נאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך". אלא שלעיתים נדרשת מעט סבלנות...

מסופר על עשיר גדול, שרצה לחתן את בתו עם תלמיד חכם שישב וילמד תורה יומם ולילה, ויהיה, בעזרת ה', גדול בישראל. הוא הבטיח לתמוך בחתן – למען המטרה הנעלה, שהחתן יוכל לשקוד על תלמודו.

לאחר שדחה מספר הצעות, הוצע המהר"ל מפראג להיות חתן בתו. כולם שמחו, ונקבע מועד לחתונה, המהר"ל מפראג עם מרת פרלה בת העשיר. אומרים על עשירות ועל עניות, שהן כמו "גלגל חוזר בעולם", פעם פלוני הוא מהגונים, ואלמוני מהמקבלים. זה בדיוק מה שקרה לעשיר זה: הוא ירד מנכסיו. במצבו החדש לא היה באפשרותו לעמוד בהתחייבויותיו.

הורי החתן המופלג נאלצו לבטל את השידוך. להם לא הייתה כל אפשרות לתמוך בבנם, וכיון שכבר בצעירותו ניכר היה על המהר"ל שעתיד להיות גדול בישראל, הם רצו שידוך שיאפשר לו להמשיך לשקוד על תלמודו.

בתו של העשיר החלה לעסוק באפיית לחמים, אותם היתה מוכרת בשוק, וממעט הפרוטות שהרוויחה, כלכלה את בית הוריה. יום אחד, בעת שעמדה בשוק ומכרה לחם, עבר קצין גוי על סוסו, כידון בידו, וחטף ממנה סחורה...

הנערה רצה לעברו בבכי: "אני עניה. הלחמים הם מקור פרנסתנו היחיד. אנא! שלם לי!" הקצין התרומם מעט ממקום מושבו, שלף את האונקף עליו ישב, והשליכו לעברה. בשברון לב שבה העלמה לביתה כשהאונקף בידה, וסיפרה לאביה את מה שקרה. אביה התבונן באונקף, ולפתע הבחין בכיס נסתר. הוא פרס את התפרים, וגילה בתוכו יהלומים! הוא מכר את היהלומים ושם למעמדו הקודם, השידוך עם המהר"ל שב ועלה על הפרק, והחתונה התקיימה בשעה טובה ומוצלחת.

השאפייה של העשיר הייתה לתמוך בחתן שיהיה גדול בישראל ומן השמים סייעו לו, שאכן תצאנה מחשבותיו אל הפועל. ואף אם הגשמת רצונו התעכבה – נאמן הוא בעל מלאכתך, וסוף השכר לבוא!

השידוך הקבוע ביום שני בשעה 21:00

שם האדם

הרב שמשון פוקס
מומחה עולמי לשם האדם
מרבני ערוץ 2000

משה, איזה שם זה?

בשבוע הבא, ביום ז' באדר, אנו מציינים את יום פטירתו של משה רבנו, הרועה הנאמן. בהזדמנות זו ראוי להתבונן במשמעות השם "משה" עצמו.

זמן
קריאה:
דק 1

שאלה מתבקשת: הרי לימדנו חז"ל שלמשה רבנו היו עשרה שמות – אביגדור, חבר, יקותיאל, טוביה ועוד – כשכל אחד מהם מבטא פן נעלה באישיותו הכבירה. ובכל זאת, אמר לו הקב"ה, כמובא בילקוט שמעוני: "חַיָּה, מכל שמות שיש לך, אני קוראך אלא בשם שקראתך בתיה בת פרעה – משה".

במדרש מוסבר הטעם: "מכאן אתה למד שכרם של גומלי חסדים. אף על פי שהרבה שמות היו לו למשה, לא נקבע לו שם בכל התורה אלא כמו שקראתו בתיה בת פרעה, ואף הקב"ה לא קראו בשם אחר". אך עדיין קשה להבין: הרי ידועים דברי המדרש על הפסוק בתהלים "לֹכֵז חֲזֵז מִפְעֻלוֹת ה' אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹת בְּאֶרֶץ" – אל תקרי "שמות" אלא "שמות", שמו של אדם הוא על מעשיו. אם כן, האם השם "משה" אכן חסר תוכן ומשמעות עצמית, ורק מפני כבודה של בתיה בת פרעה ניתן לו שם זה לדורי דורות?

רבי עובדיה ספורנו מבאר ביאור נפלא ומוסר השכל עצום: "ותקרא שמו משה – ממלט ומושה אחרים מצרה. ותאמר כי מן המים משיתיהו – הטעם שקראתיו משה – להורות שימלט את אחרים הוא! כי אומנם משיתיהו מן המים אחר שהיה מוטל בתוכם, וזה לא היה כי אם בגזירת עירין כדי שימלט הוא את אחרים".

יסוד זה רצתה בתיה להחזיר למשה כבר מקטנותו. כשקראה את שמו "משה", היא לא מציינת רק את הפעולה שנעשתה עמו בלשון עבר, אלא בעיקר את הדרישה ממנו לעתיד.

כאילו אומרת לו: כשם שאני לא התעלמתי מבכיך שבקע מתוך התיבה, והושטתי ידי להצילך – כך עליך לעשות – להיות מושה אחרים מתוך מצוקתם. חייך ניתנו לך במתנה בסיעתא דשמיא, בעקבות תשומת ליבי. מכאן שעליך מוטלת דרישה מיוחדת – למשות כל יהודי באשר הוא".

השידוך הקבוע ביום ראשון בשעה 21:00.

ניתן להזמין את הרב לחנוך בית ללא עלות – חיינו 073-3212992.

לייעוץ אישי והכוונה בענייני שם האדם ע"פ חז"ל וברכה מהרב. חיינו 073-3212996

בדרכי רבותינו

רק ה'16 נותן לפליטה!

בשנת רס"ה (1505 למנינים) התאספו יהודי פדובה לאירוע נדיר: ברכת החמה, המתקיימת אחת ל-28 שנה. המברך היה מהר"י מינץ – רבי יהודה בן אליעזר הלוי מינץ – שהיה אז בן למעלה מ-100 שנה.

זמן
קריאה:
דק 0.5

רבי יהודה הלוי מינץ נולד באשכנז כנראה בשנת ק"ס (1400). בשנת רכ"ג התיישב באיטליה וכיהן כרב בעיר פדובה במשך 47 שנה. הקים שם ישיבה גדולה שנהרו אליה תלמידים מכל רחבי איטליה ומחוצה לה. תלמידו המובהק, רבי מאיר קצנלבון (מהר"ם פדובה), נשא את נכדתו.

ידועה תשובתו המפורסמת על מנהג התחפשויות בפורים, שבה התיר לגברים להתחפש כנשים ולהפך, למרות שרוב הפוסקים סוברים שיש בכך איסור "לא ילבש", מפני שראה "גדולים וחסידים עולם" שנהגו כן.

מהר"י מינץ נפטר בכ"ד בתשרי רס"ט (1508) והוא בן 108. חמישה ימים אחריו נפטר רבי יצחק אברבנאל ונקבר לידו. לדאבון הלב, כל כתביו נשרפו, ונשארו לנו ממנו רק 16 תשובות בהלכה אשר נדפסו בתור "שו"ת מהר"י מינץ".

אופטופון

דמינו לעצמכם מכשיר שיכול למדוד את לחץ הדם שלכם, את הדופק, את רמת הסוכר בדם ואפילו את כמות האלכוהול – מרחוק, ובלי לגעת בכך כלל.

הכירו את ה"אופטופון": מערכת חישוה אלקטרואופטית מהפכנית שפותחה על ידי המוח היהודי. המערכת המופלאה הזו נשלחת לקלוט מגוון אדיר של אותות – דיבור, שיחות טלפון, וכן פרמטרים ביורופיזיים של בני אדם, הכול מרחוק רב.

החשיבות של טכנולוגיה כזו עצומה. חולים במצב קשה, חינוקות פגים, קשישים – כולם יכולים לקבל ניטור רפואי ורציף ללא מגע פיזי שעלול להפריע או לגרום אי נוחות. בבתי חולים, במרפאות ואף בבית, המערכת יכולה לספק מעקב רפואי מדויק תוך שמירה על נוחות המטופל.

התגובות מהשוקים הביטחוניים והרפואיים היו נלהבות ביותר, והפוטנציאל העסקי של ההמצאה מוערך בהיקף של מאות מיליוני דולרים. שוב, המוח היהודי מוכיח שמתוך צורך וחדשנות נולדות פריצות דרך.

שמענו חיים.

המוח היהודי

"הוא לקח אותנו הצידה כשהוא רועד כולו:"

בדקנו הכול... הכול!"

תשעה חודשים של חרדה, פנייה דרמטית לגדול הדור מרן הרב עובדיה יוסף צוק"ל, החלטה גורלית – ולידה מסוכנת שהסתיימה בנס שאין לו הסבר רפואי

"כן, זאת אומרת – לא מספיק הציסטה שאנחנו לא יודעים מה קורה איתה, עכשיו הרופאים גם אומרים שחייבים לידת חירום באופן דחוף. כל תקופת ההריון אנחנו לא יודעים מה קורה עם הציסטה, ואנחנו כל הזמן חושבים רק על הציסטה, ועכשיו כל הסיבוך בלידה, והעובדה שהתינוק בסכנת חיים. אני לא מאחל את זה לאף אחד."

ומה קורה אחרי הלידה?

"וזהו, ברוך השם הילד יצא בריא ושלם, אבל עדיין אנחנו נשארים עם סימן שאלה: כאילו, מה עם הציסטה? הייתה לנו פגישה עם הרופא בתינוקיה, ושאלנו אותו: 'מה קורה עם הציסטה?' אז הוא לקח אותנו לצד, ואמר: 'תראו, עשוינו לו בדיקות, אני לא יודע מה היה קודם, אנחנו לא רואים פה עכשיו שום דבר, הכול נעלם'. נעלם! אין כלום, שום דבר. אני ואשתי הסתכלנו אחד על השני, וממש התחלנו לבכות שינוי."

שמע. זה חתיכת סיפור. מה עם הילד היום?

"היום, ברוך ה' זכינו שהילד ההוא שנולד בנס, לומד תורה בישיבה שהקים מרן הרב עובדיה יוסף."

בלי עין הרע, ברוך ה'. איך אתה מסביר את הסיפור הזה?

"אני לא יודע. אולי זה נס, אולי זו הברכה של מרן, אולי זה כוח של תשובה שלמה – ואולי זה בכלל הכול ביחד. ככה זה כשיש אמונה, צניעות ודבקות בתורה ובה' יתברך, השמיים הם הגבול."

מעבר למינוח, נשאר סיפור אנושי פשוט מדהים: זוג צעיר שעמד בפני הבלתי נתפס, שבהחלטה נחושה לעשות שינוי למען כבוד הבורא, זכה בנס. אבל הסיפור הזה לא מסתיים בניסים, אלא גם במה שקורה אחרים: בחיים שמשיכים, בילד שלומד תורה, ובזוג שיועד שהיו רגעים שבהם כל מה שנותר היה להאמין.

לראיון המלא ולעוד עשרות כתבות מגזין מרתקות ובלעדיות. חפשו ערוץ 2000

קרה. היא אומרת לי שהרופא אמר לה שיש כאילו משהו בראש של הילד. הוא גילה שיש בעצם ציסטה בראש של הילד."

זה חתיכת מכה לשמוע כזה דבר, לא? אתם מבינים מה זה אומר בכלל ומה המשמעות?

"אנחנו עדיין ילדים, אנחנו זוג צעיר, מה לנו ולדבר הזה? זה לא היה לנו קל בכלל – גם אין לנו מושג למה לצפות וגם אנחנו לא יכולים לעשות שום דבר. זאת אומרת, הרופאים אומרים שאין אפשרות לטפל בזה."

"הבנו שזה לא סתם, וחשבנו שאולי משמיימים רוצים לסמן לנו משהו. ייאמר לזכות אשתי שהיא אמרה: 'יש לנו את גדול הדור, מרן הרב עובדיה יוסף, שהוא קודש קודשים. בוא נלך לקבל עצה'."

מה מרן אמר לכם?

"זכינו ברוך ה' שהרב עובדיה בירך אותנו. והרב הוסיף ואמר לזוג: 'תשובה, ותפילה וצדקה מעבירים את רוע הגזירה'. ואז עשינו בעצם קל וחומר בעצמנו, כאילו למה מסמנים לנו דווקא דרך הראש של הילד?"

וכך נפלה ההחלטה. "אשתי החליטה לכסות את הראש לגמרי. עד אז היא הייתה מוציאה קצת שיער, אז היא הבינה שאולי זה לא כל כך מתאים והיא שבה בתשובה על הדבר הזה, זאת אומרת היא קיבלה על עצמה לכסות את הראש כיסוי מלא ואת העדשות, פשוט להוריד אותן."

וככה קיבלתם את הברכה ממרן ועברתם את שאר התקופה עד הלידה, בעצם בלי שאפשר לטפל בדבר הזה, ורק מחכים לנס. נכון?

"נכון. הגענו ללידה, וגם הלידה הייתה לא פשוטה בכלל. חבל הטבור נקשר לתינוק סביב הצוואר. ורופאים נכנסים ויוצאים, ואז אומרים לנו: 'תקשיבו, הילד נמצא בסכנת חיים'."

וואו.

באותו לילה בחדר הלידה בבית "סורוקה" בבאר שבע, לא היה עוד מקום לספק. חבל הטבור נכרך סביב צווארו של התינוק, הרופאים התרוצצו בין החדרים, ויואל גמבש ואשתו הבינו שהם עומדים בפני רגע משנה חיים. תשעה חודשים של חרדה, של תפילות ושל שאלות ללא מענה – הכול התכנס לנקודה אחת מכריעה: האם הציסטה שהתגלתה במוחו של העובר עדיין שם? האם הילד ישרוד את הלידה המסוכנת? ואולי, רק אולי, הברכה הנדירה שקיבלו ממרן הרב עובדיה יוסף זי"ע? אעשתה את שלי.

אבל באותו רגע, ברקע החשש ובקול מכשירי הניטור הצורמים, קשה היה להאמין שהסיפור הזה יסתיים טוב.

זהו סיפורו של זוג צעיר מבאר שבע, שכנים לשעבר שהקימו בית של תורה, שהתהפך ברגע אחד: מהבשורה הכי משמחת בעולם לסיוט רפואי – ואז, תודה לה', לנס ענק.

שלום וברכה, יואל. קח אותנו להתחלה. איך מתחיל הסיפור שלכם?

"יום אחד אשתי חזרה מהמרפאה ואמרה לי: 'תניד מזל טוב, אני בהריון'. היא הראתה לי תמונות של האולטרסאונד, וזה היה ממש משמח. סיפרנו להורים, והכול היה כאילו ממש חוויה אדירה. ואז היא חוזרת יום אחד, אני לא

אשכח את זה, היא נכנסת הביתה עצובה, מתיחה לבכות, ואני לא מבין מה

יואל גמבש >>

תודה למאות השגרירים היקרים שזכו להצטרף אלינו ונתנו בנו אמון. בזכותכם הגענו ליעד!

073-286-6527

ממשיכים להצטרף לתנופה הגדולה!

דברים שחייבים לדעת על ארון הברית

בגן האמונה

המשפיע
הרב שלום ארוש

נקודה טובה ועוד נקודה טובה, ואז?

נניח מצווה שעשה – הוא למעשה מזכיר דבר נצחי. המצווה היא דבר נצחי, והיא מייצגת את המהות האמיתית של האדם. ברנע שאני דן את חברי לכף זכות, אני מראה שהמהות שלו היא טוב, וכל העבירות שעשה הן רק יצר הרע – לא המהות שלו! וככה הוא מוכרע לכף זכות. כשהיצר הרע אומר לאדם שהמהות שלו רעה, והאדם מאמין לו וחושב שהוא רע – אז הוא נחשב חייב. אבל עצם העובדה שאדם חושב שהוא טוב, ושהרע שבו זה לא הוא האמיתי – זה בעצמו מעלה אותו לכף זכות והופך אותו לזכאי.

רבי נחמן מברסלב מלמד להסתכל על כל אדם בנקודה הטובה שלו, למצוא לו כף זכות – וכך להשפיע עליו שייצא זכאי בדיו. וכן הדבר נכון גם על עצמנו – להתבונן בנקודה הטובה שבנו, יוציא אותנו בעזרת ה' זכאים בדיו. אבל נשאלת השאלה, איך זה ייתכן? הרי בשמיים יש משפט צדק, שוקלים מצוות ועבירות, ואם אדם עשה עבירות – מה תועיל ההתבוננות בנקודה הטובה להפוך לזכאי? התשובה טמונה בהבנה עמוקה של מה זו מצווה גדולה ומה זו עבירה גדולה. מצווה גדולה היא להיות בשמחה תמיד, ולעומתה עבירה גדולה היא להיות בעצבות. כשאדם עובד על הנקודה של אמונה ושמחה, הוא קונה את העיקר – את הקשר עם הקב"ה. וכאן נמצא הסוד: כשאדם מחפש נקודה טובה במישהו ומוצא אותה –

זמן קריאה: דק'

1 ארון הברית הוא הכלי הקדוש ביותר במשכן ובמקדש. בתוך הארון היו מונחים לוחות הברית שניתנו בהר סיני ושביר הלוחות הראשונים. לצד הארון, הונחו צנצנת המן שירד במדבר ומטה אהרן שפרח.

2 הקב"ה ציווה לעשות את הארון מעצי שיטים, משום שאלו אינם נרקבים, והם מסמלים את נצחיות התורה שבארון.

3 מבפנים ומבחוץ הארון היה מצופה זהב טהור. חז"ל אומרים שזה סמל לחלמיד חכם אמיתי ש"חוכו ככור", כלומר, שפנימיותו תואמת את חיצוניותו.

4 הבדים שנושאים בהם את הארון היה אסור להוציא אותם ממנו לעולם, גם כשהארון במנוחה.

5 על הארון היה מכסה מזהב הנקרא "כפרת", ועליו שני כרובים עם כנפיים פרושות, שמשם יצא קול ה' אל משה ורבו.

6 כאשר הלויים נשאו את הארון על כתפיהם, הארון למעשה נשא אותם. בעבר הירדן הארון עמד באוויר על המים, העם עבר תחתיו, והלויים נמשכו אחר הארון שנשא אותם.

7 בקדוש הקדושים, למרות שהארון עמד במרכז, נמדדו עשר אמות מהארון לכל כיוון עד הקיר. כלומר, הארון לא תפס מקום. זהו אחד מעשרת הניסים הקבועים שהיו בבית המקדש.

8 בזמן מלחמה היו מוציאים את הארון למחנה ישראל.

יש פתרון לכאני גנ'!

סובלים מכאני גנ' יש לי בשבילכם עצה אדירה שבעזרת ה' תעזרו: תאמרו בכל יום את מזמור ו בתהלים ותשבו חצי שעה באמבטיה חמה עם שש קילו מלח! לפני כן תעשו "פדיון כפרות" – ממש כמו לפני יום הכיפורים, עם הנוסח של "זו חליפתי, זו תמורת, זו כפרתי". אני יודע שזה נשמע קצת מורכב, אבל שווה לנסות. בהצלחה!

השידור הקבוע ביום שני בשעה 21:00.
לייעוץ אישי וברכה מהרב,
חייגו: 073-3212995. ניתן גם להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות.
073-3212992

חנוך לנער - הרב דניאל אוחיון - מומחה עולמי לחינוך ילדים - מרבני ערוץ 2000

"היא התייפחה בנני, סבתא... תעזרי לי!!!"

זמן קריאה: דק' 1.5

לפני הרבה שנים, הגיעה אישה לביתה של הרבנית בת-שבע קניבסקי ע"ה. האישה הזאת, שהייתה רחוקה מאוד מדרך התורה והמצוות ולבושה לא היה צנוע כלל, הייתה כואבת ומריה.

שני בניה, יורם וגיא, שהיו כל עולמה, חזרו בתשובה והחלו לשמור תורה ומצוות בדקדוק. יורם, הבן הגדול, התחיל בתהליך, ואחר כך שכנע גם את גיא, אחיו הקטן, להצטרף אליו. היא הרגישה שעולמה קורס. הגיעה במיוחד לביתה של הרבנית עם מטרה ברורה: לדרוש ממנה להפסיק את כל הפעילות של קירוב אנשים ליהדות. היא חיקתה בין המוני הנשים שממתינות לתורה, כשהזעם והכאב מבעבעים בתוכה.

כשנכנסה פנימה, היא הייתה מוכנה למלחמה. מילים חריפות מאוד עמדו לה על קצה הלשון. אבל פתאום, לפני שהספיקה בכלל לפתוח את

הפה, נכנסה הנינה הקטנה של הרבנית, בוכה בכי תמרוהים.

"מה קרה, למה את בוכה?" מיהרה הרבנית לפנות לילדה הבוכה, וליטפה את פניה.

הילדה לא ענתה, והמשיכה להתייפח בעודה מחזיקה בצווארון החולצה שלה. "מישהו העליב אותך? נפלת?" ניסתה הרבנית להבין. "לא נפלת... הכפתור העליון של החולצה נפל לי, והחולצה צריכה להיות סגורה עד למעלה. ועכשיו... עכשיו אני לא צנועה!" ייבבה הילדה הקטנה.

הרבנית חיבקה את הנינה הנסערת, והצמידה את צווארון החולצה עם סיכת ביטחון. רק אז הילדה נרגעה. "תודה סבתא!" צהלה הילדה ויצאה בשמחה.

האישה שעמדה שם, שבאה להעביר ביקורת בלעג, פשוט פרצה בבכי. "מה קרה?" שאלה אותה הרבנית בדאגה

חדרו של מרן הגר"ח קניבסקי (צילום: יעקב כהן / פלאש 90)

אימהית. "אני כל כך

מתרגשת לראות

איך אתם, שומרי התורה

והמצוות, מחנכים את הילדות

הקטנות לצניעות", היא אמרה

בהתפעלות. בליבה חשבה לעצמה:

"אם ילדה קטנה מקפידה כל כך על לבוש

צנוע, אני, שמבוגרת ממנה בשנים רבות,

בוודאי צריכה להקפיד על זה".

הרבנית קניבסקי ע"ה נתנה לאישה בגד ארוך

וצנוע, והיא לבשה אותו בשמחה מעל לבגדים שלה.

לא עברו ימים רבים, ואותה אישה חזרה בתשובה

אף היא. רבותי, חינוך הילדים שלנו לתורה, למצוות

ולצניעות יכול להותיר רושם עצום – לא רק על

הילדים עצמם, אלא אפילו על אנשים שטרם זכו

להכיר את עולם היהדות. כשילד חי את הערכים

באמת, זה משפיע על כל הסובבים אותו.

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 11:00.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו 073-321299

חפשו >>>
זבוב קטן - 2.2 מיליון דולר:
הסיפור שלא תאמינו שקרה!

00:29 / 01:11

השבוע - שנים של אימונים התנקזו לרגע הזה בחייו. הוא צלח את כל המשוכות, נבר על כל המתמודדים, והנה כעת הוא אוזח במחבט הגולף, רגע המכה האחרונה והגורלית בטורניר הכי חשוב בחייו. הוא נותן מכה. הכדור מתגלגל, מתקרב לגומה... ונעצר בדיוק על הקצה. שקט

בקהל. שני מיליון ו-200 אלף דולר מונחים על הכף. פתאום, משום מקום, מגיע זבוב ונוחת על הכדור. הזבוב מזיז את הכדור מילימטר אחד. לפתע הכדור מתגלגל ו... נכנס. זה בפנים! הקהל שואג משמחה! זה המשל. הנמשל הוא שכל יהודי תמיד זקוק למשהו מהבורא יתברך. תמיד תמיד אנחנו בטוחים שאנחנו יודעים גם את הנוסחה הבטוחה להשגת הישועה שלנו: מה שלא הלך בעבודה קלה, יבוא בעבודה קשה; פרנסה שברחה מכיוון אחד, נרוץ ונסה לתפוס אותה ממקום אחר; אם דחו אותי כך, אנסה אחרת. אבל אז מגיעה תנועה אחת קטנה, שהיא לרוב חסרת חשיבות מבחינתנו, ומכריעה הכול: חיך קטן ליהודי שאפילו לא ידענו שעובר עליו יום קשה, פרק תהלים שרץ בוואטסאפ לרפואת אדם זר לחלוטין; התעוררות פתאומית ובלתי מוסברת בתפילה, ויתור בכביש גם אם לא היינו חייבים, ועוד ועוד דוגמאות מכל תחומי החיים, שכולנו נתקלים בהן מדי יום. והמעשה הזה, שנראה בעינינו שולי לגמרי, הוא הדחיפה הקטנה שמביאה לנו את הישועה. אז לא מזלזלים ולא מוותרים על מעשה טוב קטן - כי יכול להיות שבדיוק הוא הדבר הכי גדול והכי טוב שעשינו עד היום.

אוזני המן במילוי מורנב

הפעלת תנור עולה אלפי שקלים בחודש, ולכן חלק מבעלי העסקים מפעילים רק תנור אחד.

לחמניות, חלות, קראסונים ועוגות רבות דורשים התפחה בטרם אפייה. ההתפחה מתבצעת בחום מעל 40 מעלות עם זרימת אדים גבוהה, ודורשת הפרדה מוחלטת בין פרווה לחלב. ברוב החנויות מהסוג הזה ישנו תא התפחה אחד בלבד. כאשר שואלים את בעל העסק איך הוא מטפל במוצרים חלבניים, הוא עשוי לענות שהחלב לא דורש התפחה כי מדובר רק בבורקסים. אולם קראסונים וגביניות חייבים התפחה. גם אם בעל העסק טוען שהוא מתפיח אותם בחוץ - מי ערב לכך שבשעת לחץ, כאשר מגיעה הזמנה דחופה, הוא לא יכניס את הכול לתוך תא ההתפחה? שאלות נוספות שראוי לתת עליהן את הדעת: האם יש מברשות נפרדות לפרווה ולחלב? האם יש שתי קערות עם נוזל ביצים נפרד? האם נוזל הביצים לן לילה שלם? האם המברשות נשטפות כהלכה, שכן במברשות מתפתחים לפעמים תולעים. חוץ מזה, גם קישוטים כמו שומשום עלולים להיות נגועים. בקיצור, אישור כשרות כזה אינו מעיד על כשרות המאפה שלפנינו. המורכבות ההלכתית והמעשית של תהליך האפייה בחנות ללא השגחה שוטפת מחייבת להמשיך לחפש בית מאפה בהכשר מהודר.

בתקופה הזו אוזני המן המפתים בוהקים בכל ויטרינה של בית מאפה, והפיתוי גדול. מכירים את זה שאתם מחוץ לעיר, במקום לא מוכר כל כך, פתאום תוקף אתכם רעב ואתם מחפשים משהו לנשנש. אבל אתם לא מוצאים שום מקום בהכשר מהודר. ואז, אתם רואים חנות או מכולת בלי השגחה, שעל הקיר בה מתנוסס בגאון אישור כשרות שמעיד שכל המאפים הנמכרים בחנות מיוצרים בבית מאפה בהשגחת בד"ץ ורק נאפים במקום. מה עושים?

אז קודם כול, אישור כשרות הוא לא תחליף לתעודת כשרות. הוא מעיד על המפעל המייצר, ולא על החנות המוכרת.

במקומות ללא השגחה, ישנה סבירות לא מבוטלת לשימוש בתנור אחד גם לפרווה וגם לחלב. ולרוב, מאפייה שאינה מקפידה על הפרדה בתנורים לא תקפיד גם על הפרדת מגשים. שאריות בורקס חלבי על המגש יגיעו ללחמנייה המיועדת לנקניק בשרי.

גם כאשר קיימים שני תנורים נפרדים, זו לא הוכחה להפרדה בפועל. שכן,

כשר למהדרין - הרב ישי חתכה

יש ואקום, יש זמן!

הד"ר גיל שחר (M.D) מומחה לרפואה תזונתית וראש המרכז לרפואת הרמב"ם

כל מזון - ברגע שהוא נחתך ונחשף לאוויר, מתחיל תהליך של חמצון שבו הוא מאבד חלק משמעותי מהוויטמינים ונוגדי החמצון שיש בו.

כולנו יודעים איך נראים ירקות או עלים ירוקים מספר ימים או שבוע לאחר שהם שוהים במקרר. הם לא רק נראים ישנים ומקומטים, הם באמת הרבה פחות בריאים. בעולם אידאלי, היינו קוטפים בכל בוקר את הפירות, הירקות והעלים שאנחנו מתכוונים לצרוך באותו היום, היינו מבשלים סיר קטן לאותו היום בלבד, והיינו מקבלים מזון חי ועשיר תזונתית.

אבל לצערנו, זו לא המציאות שלנו. אנחנו קונים פעמיים בשבוע ירקות מהסופר, שגם הם מגיעים לחנות יומיים-שלושה לאחר הקטיף, ומבשלים סירים גדולים שאמורים להחזיק לפחות ליומיים.

הפתרון הטוב ביותר למציאות שבה אנחנו חיים היא לאחסן את המזון שלנו בכלים שאפשר ליצור בהם ואקום איכותי.

כאשר אין חמצן או אוויר בכלי, חידקים ופטריית שגורמים לריקבון של המזון, אינם יכולים לשרוד ותהליך החמצון מואט בצורה משמעותית, עד כדי עצירה מוחלטת. התוצאה היא שהמזון נשמר לתקופה ארוכה, כאשר הוא שומר על מרקמו, טעמו והכי חשוב - על הערכים התזונתיים שלו.

כיום מוכרים כלים מזכוכית המאפשרים יצירת ואקום חזק ואיכותי. זכוכית, כידיעה, היא החומר הכי בטוח למגע עם מזון. שכן, אין מחקרים שתיעדו זליגה של חומרים רעילים מכלי אחסון מזכוכית.

בזכות כלים אלו כך תוכלו להגדיל את כמות הוויטמינים ונוגדי החמצון שאתם צורכים, בעשרות אחוזים - ללא כל מאמץ. תהיו בריאים!

הבהרה: המידע והתכנים המתפרסמים בטור אינם מהווים תחליף להתייעצות עם רופא.

התעוררות ישראל

כבוד בית הכנסת

הרב יהודה סעדיה
חברני ערוץ 2000

לשבור את הלוחות

לרסיסים ולסגור את הפה!

גדשה סאתו של הרב. הוא עלה לבמה והורה לשליח הציבור להפסיק מיד, סגר את הספר והחזירו לארון הקודש. אנשי המקום הזדעזעו, והבינו לפתע כמה חמור היה המעשה שעשו.

כשנשאל על כך מרן הגאון הרב יוסף שלום אלישיב זצ"ל, השיב שהרב עשה נכון – בדיוק כמו משה רבנו שכאשר ראה את העם נכשלים במעשה העגל: "וַיֹּחַר אֶף מֹשֶׁה וַיִּשְׁלַח מַיְדּוֹ אֶת הַלָּחָת וַיִּשְׁבֶּר אֹתָם בְּתַחַת הָהָר". לפעמים, הראה הרב, ביטולה של תורה – זהו קיומה. נתחזק **כולנו** בשמירת פינו מלדבר דברי חולין בבית הכנסת, ובמיוחד שלא לדבר כלל בזמן התפילה וקריאת התורה!

השידור הקבוע ביום חמישי בשעה 18:00.
ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות.
073-3212992

טעמי החנהגים

הרב עזרא שקלים
חברני ערוץ 2000

את מלאך הניצחון

אתה בורא!

שלפעולה הפיזית שאנו עושים יש השפעה רוחנית ממשית. ובספר "מדרש אליהו" כתוב שכאשר מכים את עמלק והמן, הקדוש ברוך הוא גורם שכל זרעו הנמצא בעולם ירגיש מכות נוראיות.

בספרו "בן איש חי", כותב רבנו יוסף חיים, וכן מובא בספר "קב הישר", שמנהג יפה לכתוב את שם עמלק או המן ולמחותם. למעשה, כתוב שכך היו בודקים בעבר אם העט כותב כראוי – פשוט היו כותבים "המן" או "עמלק" ומוחקים את השם!

רבנו יוסף חיים זיע"א מביא סגולה נפלאה ליום פורים: לכתוב על דף את שמותיהם של "עמלק" ו"המן" וכל של כל שונאי ישראל, ולאחר מכן למחות את הכתוב בין או בשכר, ולדרוס את הדף ברגליים. בכך, כותב רבנו, יאבדו כל אויבי ישראל ושונאיו.

ואני הקטן עושה גם כן כל שנה, ורוב ככל שונאי ישראל שכתבנו בפתק, הושמדו באותה שנה!

הכותב הוא דיין ומרביץ קו "מענה ההלכה העולמי".
השידור הקבוע ביום רביעי בשעה 11:00.

מחצית השקל,

לעשות את זה נכון!

הגאון הרב יניב עזיז שליט"א

מתי הזמן הראוי לתת את מעות זכר למחצית השקל?

יש כמה שיטות בדבר. יש מרבתינו שכתבו שהזמן המועדף הוא כבר מראש חודש אדר, יש שכתבו שהזמן הראוי הוא לפני פרשת זכור, ויש שכתבו שדווקא הכי נכון לתת סמוך לקריאת מגילת אסתר, כלומר בתענית אסתר. וזרזים מקדימים למצוות (מסכת סופרים פרק כא הלכה ד, סידור רש"י שנה, מהר"ל והובא ברמ"א סימן תרצד).

כמה לתת כדי לקיים את מצוות זכר למחצית השקל?

מי שיש לו אפשרות – ראוי ונכון שייתן לפחות את הסכום המדויק של 9 גרם כסף טהור, שזה היום בערך 60 שקלים. ומי שקשה לו – יכול לתת כמתנת ידו, ואפילו שלוש מטבעות של חצי שקל ("בית דוד", "מטה יהודה", "כף החיים" סימן תרצד סעיף קטן ב, מרן הרב יצחק יוסף ב"ל קוט יוסף" עמ' תקפח).

מאיזה גיל חייבים לתת?

כל מי שכן 20 שנה ומעלה צריך לתת זכר למחצית השקל. וראוי להשתדל כבר מגיל בר מצווה לתת מעות "זכר למחצית השקל". ויש שכתבו שראוי לתת גם עבור הקטנים, והמחמיר תבוא עליו ברכה (רמ"א על פי דברי רבנו עובדיה מברטנורא בפרק א במסכת שקלים. ועי' "תוספות יום טוב", רמב"ם, רמב"ן, "לבוש" סימן תרפ).

בתקופת בית המקדש נשים היו פטורות מנתינת מחצית השקל. זה נכון גם היום?

לא. ודע, כי הדבר שנוי במחלוקת הפוסקים – ולהלכה ראוי ונכון שגם נשים תשתדלנה לתת את הסכום המקובל, כי אף הן צריכות שמירה וכפרה (תשובות הגאונים סימן קכ, "מגן אברהם", "הגהות ומנהגים", "לקט יושר", "כף החיים").

למי לתת את הכסף של זכר למחצית השקל?

כותב מרן רבנו עובדיה יוסף זיע"א שאת הכסף יש לתת "לתורה וזיכוי הרבים". ברוך ה', זכינו שהפעל האדיר של ערוץ 2000 מחזיק מאות אברכי כולל במסגרת הכוללים "תורת עמרם", ומוכה את הרבים בהמון דרכים, ובטח ובטח במגזין המכובד "מאירים את השבת". לכן, כל מי שנהנה מהמגזין המתוק הזה, חובה קדושה לתת את מעות זכר למחצית השקל – כדי שעוד רבים יוכלו להתחזק בזכותו ("חזון עובדיה" פורים עמוד קה).

אני מקפיד לתת כל חודש מעשר כספים כהלכה בדיוק. האם אני יכול לתת מהמעשר "זכר למחצית השקל"?

כלל זה יהיה בידך: אין נותנים מכסף מעשרות לכל דבר שהוא חובה. ולענין מעות זכר למחצית השקל – מכיון שעם ישראל הקדושים קיבלו על עצמם מצווה יקרה זו כחובה גמורה, אין ראוי לתת את המעות הללו מכסף מעשר. אומנם, אם אמר בפירוש בתחילה שהוא נותן את המעשרות בלי נדר, והשעה דחוקה לו ביותר, יכול לתת מכסף מעשר למצווה זו (הש"ח) על מסכת מגילה דף רס עמוד א, "ילקוט יוסף" הלכות פורים עמוד תקצד).

זמן קריאה: 1.5 דק'

החטבח מירב חלכה

חפשי אורח באדם שום לא חומס ביתי עשיר

הכנת האורחיות

1. יש לחתוך טורטיה למשולשים.
2. להניח מעל נייר אפיה ולמרוח על כל משולש: שמן זית, מלח גס ומעט אבקת שום.
3. להכניס לתנור שחומם מראש על 180 מעלות למשך 7 דקות עד להשחמה.

הכנת החומס:

1. במעבד מזון, טוחנים קופסת גרגירי חומס משימורים עם 2 שיני שום.
2. מוסיפים חצי כוס טחינה גולמית.
3. סוחטים פנימה רבע לימון, בלי גרגירים כמובן.
4. שופכים פנימה רבע כוס מים.
5. בהדרגה מוסיפים תיבול: מלח ו-2 כפיות כמון.
6. טוחנים עד לקבלת מרקם חלק.

הצעת האספה:

בצלחת גדולה, תניחו שכבה מכובדת של חומס, מעל להוסיף גרגירי חומס, זלפו מעט שמן זית, הוסיפו מלח ופלפל שחור – ולסיום פזרו מעל הכול צרור קטן של כוסברה קצוצה (כמובן, כשרה ונקייה מתולעים).

בחלצה ובתיאבון!

לקנות מגילה זה לא סיפור!

מחלקת היודאיקה שלנו,
מציעה לך מגילה אישית
מהודרת שנכתבה על ידי סופר
ירא שמים ונבדקה בקפידה
על ידי רבני מענה ההלכה.

מגילה של זס,
לפורים של זיסים!

חייגו! ☎ 073-286-6527

מאירים את הבית

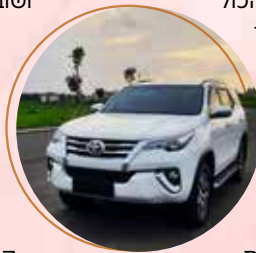

חצי מדינה נוסעת עם הדיס המה!

בטור הקודם גילינו מהי הוויה, אותו מצב פנימי עמוק שמכתיב את התגובות שלנו על העולם. הבנו שזה לא רק מה שאנחנו עושים, אלא בעיקר מי אנחנו בזמן העשייה.

כשהסברתי את המושג הזה באחד הקורסים שלי, קפצה לפתע אחת המשתתפות: "הכול נשמע יפה בדיבורים, אבל תכלס – איך אני מטמיעה את זה ביום-יום המאוד לחוץ שלי? איך אני הופכת 'שלווה' או 'נחישות' לטבע שני שלי?" במילים אחרות מה שהיא ביקשה לדעת הוא איך הופכים רעיון כל כך יפה – למציאות בשטח. אז בטורים הבאים נלמד כמה טכניקות פשוטות שכל אחד ואחד יכולים לבצע בעצמם בקלות.

כדי להגיע לשם, בואו נכיר תחילה את אחת המערכות המרתקות ביותר הקיימות במוח האדם: מערכת ה-RAS, מערכת הפעלה רשתית, מנגנון חשוב במוחנו שתפקידו לסנן מידע. תבינו, כל אדם נחשף מדי יום למיליוני פרטים – מראות, קולות וריחות. בלי יכולת לעבד מידע בצורה תקינה, עומס הפרטים הללו היה עלול להקריס את המוח. לכן הקב"ה טבע במוחנו את אותה "מערכת סינון" מתחכמת שדואגת למעשה להעביר לנו רק את הדברים החשובים לנו, ולהתעלם ממה שלא רלוונטי באותו רגע.

לדוגמה, אדם שמתעניין ברכישת רכב מדגם מסוים, לפתע יראה שיש יותר ויותר מהרוב הספציפי הזה על הכביש. זה קורה כי העין שלו מתחילה "לצוד" את אותו רכב על הכביש שוב ושוב. אז איך הוא לא ראה אותו עד היום? התשובה היא שעד אז מערכת ה-RAS סיננה את המידע הזה ממוחו. ביום שהיא קיבלה "פקודה" אחרת – הוא התחיל לשים לב.

הסוד הוא שכאשר מבינים את פעולת המערכת, ניתן להשתמש בה באופן יזום: הדרך לשנות את התפיסה, קודם כול, היא להחליף את השאלה השגרתית של הבוקר. במקום לפתוח את היום בסימן "איזה עולם אפגוש היום?" – נשאל את עצמנו: "איזו אדם העולם יפגוש בי היום?"

האם אהיה שמח? האם אהיה רגועה? עם השאלה הזאת אנו משנות ומשנים את כל המיקוד. הפוקוס עובר מ"הנסיבות" – אלינו ולשאלה איזו דמות אנו בוחרים להביא לעולם. כשהמערכת מקבלת מיקוד כזה, המוח מתחיל לחפש דרכים להוציא את זה אל הפועל. זה לא קסם, זה כוחו של האימון.

יש לך שאלה? אפשר לפנות לכותבת הטור, במייל: CO527657356@GMAIL.COM | 052-7657-356

פרחים מה הסיפור...

ברוך ה' הגענו לשלב שמאפשר לנו לקחת נשימה עמוקה, להתבונן "בזום אאוט" על שולחן השבת שלנו ולחשוב – איך אנחנו "מקפידים" את המראה הכללי שלו.

הפעם נעסוק בסוגיית מרכז השולחן: איך ניתן להפוך אותו לבלוט ומשמעותי, כדי שהוא ישתלב אך לא ישתלט על העיצוב שמסביבו. ברשותכם, הפעם ניגש ישר להמלצות: המלצה הראשונה שלי היא הגבהה. כדי "להקפיד" את המראה של השולחן כמה רמות, נניח במרכז השולחן הגבהה אחת, כשמדובר בפרט אחד דומיננטי כמו אגרטל

עם פרחים למשל. אפשר לרכוש הגבהות מוכנות וניתן להכין אותן בבית ולעטוף בנייר עטיפה לבן או באחד מגוני השולחן. הרעיון הוא לא להבליט את ההגבהה אלא להבליט את מה שיש עליה.

המלצה נוספת להקפצת המראה הכללי של השולחן היא שילוב של אגרטל או מעמד נרות במרכז. בין אם יש לכן שולחן עגול, אובלי, מלבני או מרובע – ההמלצה שלי היא, כמובן, פרחים. בין אם בחרתם

בפרחים טריים או מלאכותיים אין ספק שהם מוסיפים חגיגות, יופי, ונפח לשולחן. רצוי להתאים את צבעם לגוני השולחן שעיצבנו. נושא הפרחים, הוא כבר נושא לטור בפני עצמו, בעזרת ה'. אם אתן פחות מתחברות לפרחים או שאתן רוצות לגוון, ניתן לשים במרכז השולחן גם מעמד נרות גבוה של כמה ראשים מקריסטל, זכוכית, מתכת או אקריליק עם נרות ארוכים, אך חשוב לזכור להוציא את המעמד עם הנרות לפני שבת כדי לא לעבור על איסור מוקצה.

המלצה נהדרת שאני מאוד אוהבת היא סידור פרחים ארוך, שמתאים בעיקר לשולחן מלבני או אובלי. פשוט תניחו לאורך השולחן סידור פרחים תואם לצבעי השולחן. ניתן לרכוש סידור כזה מוכן, וניתן להכין בקלות בבית.

מאירים את הנועורים

לה צהה, ואז איך!

יש אלקטרונים שמוכנים "לזנק" ולהתחבר לחמצן באוויר או במים – זה בדיוק מה שיוצר חלודה. אבל החמצן באוויר לא מצליח להידבק לזהב, מים לא משפיעים עליו, ואפילו חומרים חזקים כמו מלח לא פוגעים בו. לכן זהב נחשב ל"מתכת אצילה" – מתכת שלא מגיבה עם הסביבה. מפעם לפעם ארכיאולוגים מוצאים חפצי זהב עתיקים, בני אלפי שנים, והם נראים כמעט כמו חדשים! בשנת 2013 התגלה ממצא מרגש במיוחד למרגלות הר הבית: מדליון זהב בגודל 10 ס"מ, שעליו חרוטים מנורת המקדש, שופר ומגילה. בורא עולם לא רק בחר חומר יפה – הוא בחר בחומר שהמדע המודרני יגלה אלפי שנים מאוחר יותר שהוא המתכת היציבה ביותר בעולם כולו. מה רבו מעשיך ה'!

בפרשת השבוע אנחנו קוראים על הקמת המשכן. יש סוג אחד של מתכת שחוזר על עצמו שוב ושוב: "זהב טהור". הארון מצופה זהב מבית ומחוץ, המנורה עשויה זהב, השולחן מצופה זהב, המזבח מצופה זהב – למעשה, טון שלם (!) של זהב נתרם לבניית המשכן. אבל למה דווקא זהב? מה כל כך מיוחד במתכת הזו שזכתה למקום כה מרכזי בבית המקדש? כידוע, ברזל – מחליד. נחושת, מתכסה בשכבה ירוקה. כסף משחיר ומאבד את הברק. אבל זהב? זהב נשאר זהב – זוהר ומבריק – במשך אלפי שנים. הסיבה לכך טמונה במבנה האטום של הזהב. האטומים של הזהב כל כך יציבים, שהאלקטרונים החיצוניים שלו כמעט לא זמינים ליצירת קשרים עם יסודות אחרים. לשם השוואה, לברזל

"הוא מנסה להתניע פאס ואז פאס, והכל דומסו"

סיפורים
עיונים
בפסוק
תשובה

שוב ושוב – וכלום. האוטובוס פשוט לא מגיע. הנוסעים התחילו להתעצבן, והנהג המשיך לנסות, אבל זה לא עזר. "ברגע שהבבא סאלי סיים הוא חזר לאוטובוס, התיישב במושב הראשון, ואמר לנהג: 'בבקשה, אתה יכול לנסוע'. הנהג התפרץ: 'אני מנסה לנסוע מהרגע שירדת!' הבבא סאלי אמר לו: 'זה בסדר, כעת התיישבתי. אתה יכול לנסוע'. הנהג סובב את המפתח, והאוטובוס הגיע. לפתע יעקב התפרץ לעברי: 'אני הייתי שם!' "מה? לא הבנתי. 'אני הייתי באוטובוס הזה!' הוא אמר וניכר היה שהוא מתרגש מאוד. "זה היה לפני 60 שנה, הייתי ילד בן שש. ישבתי ליד סבתא שלי, זכרונה לברכה. אני זוכר את זה! את האוטובוס התקוע, את הנהג העצבני. ואז נכנס אדם עטוף בגליה לבנה. אני זוכר שסבתא לחשה לי: 'זה רב קדוש ממרוקו'. "את כל מה שתיארת – ראיתי במו עיניו!" איזו השגחה. הקדוש ברוך הוא שם בפי דווקא את הסיפור הזה, שהחזיר את יעקב לרגע הילדות שלו, שנתן לו להבין שמה שהוא ראה כילד, היה אמיתי.

לפני כחודש, לקראת הילולת הבבא סאלי, פגשתי יהודי יקר בשם יעקב. "תספר לי משהו על הצדיק", הוא ביקש. ישבו ליד השולחן, והתחלתי לספר: "זה היה בשנת תשכ"ה. הבבא סאלי הגיע לארץ ישראל – הפעם השלישית שלו, וגם האחרונה. קיבלו אותו בהמון התרגשות. מישהו ניגש אליו והציע: 'כבוד הרב, אני אסיע אותך לאן שאתה צריך' אך הבבא סאלי הביט בו במבט נוקב. 'הרכב הזה נוסע בשבת!' אני אסע באוטובוס!" יעקב הקשיב בתשומת לב. "הבבא סאלי עלה לאוטובוס עם הגליה הלבנה, העיניים כבושות כלפי מטה, המזוודות בידים, והתיישב במושב הראשון. בשלב מסוים בבא סאלי ראה שהשמש תקף שוקעת והגיע זמן תפילת מנחה. הוא ניגש לנהג ושאל: 'אפשר לעצור לכמה דקות? אני צריך להתפלל'. הנהג השיב. 'זו לא מוגיט ספיישל. עוצרים רק בתחנה'. בבא סאלי ביקש: 'אז תעצור לי פה, אני ארד כאן'. "הנהג עצר, דומם את המנוע, הבבא סאלי ירד, נעמד בצד הדרך, והתחיל להתפלל. כל הנוסעים ראו אותו עומד שם, שקוע בתפילה, כאילו העולם כולו לא קיים מסביב. הנהג, שפקעה סבלנותו, החליט להמשיך לנסוע. הוא ניסה להניע את האוטובוס, אבל לא הצליח. הוא ניסה

השידור הקבוע ביום שני בשעה 15:00.
ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות.
חיינו 073-3212992

מזהים מה מסתתר בתחנה?

נראה אתכם מזהים מה מסתתר בתמונה השמאלית

התשובה לחידה של המגזין הקודם: מרחץ דמים

כתבו לנו למייל:
ואולי תזכו בפרס!
MAG@TV2000.CO.IL

רק לא יקנאו...

שלום וברכה כבוד הרב. ברוך ה', זכו הוריי שהם נחשבים לבני מעמד

כלכלי גבוה. הם דואגים שלא יחסר לי כלום – ותמיד קונים לי בגדים חדשים ויפים. למרות שאני מודה על כל השפע הזה, אני לעיתים מרגיש לא בנוח מול החברים שלי בישיבה. אני רואה את מבטי הקנאה של חלק מהחברים, וזה כואב לי מאוד. אני לא רוצה לנקר עיניים או לפגוע ברגשות של אחרים, ומצד שני אני לא רוצה לפגוע בהוריי שנותנים לי מכל הלב. מה עליי לעשות?

...

שמרגיש את הזולת. לרוב, אנשים נוטים להתפאר במה שיש להם, והעובדה שאתה דואג לרגשות חבריך מעידה על אישיותך. השאלה שלך החזירה אותי לילדות שלי. כבן יחיד, הוריי דאגו לי לכל מה שהיה חסר לי וקנו לי תמיד את הבגדים היפים ביותר. אני זוכר שפעם פנה אליי אחד התלמידים בכיתה – שהיום אני יודע שמשפחתו חיה אז בדוחק רב – ואמר לי: "איזה כיף לך שאבא שלך קונה לך חליפות ובגדים כל הזמן, אצלנו קונים חליפה אחת לכמה שנים".

הדברים האלו נגעו לליבי וזעזעו אותי. פניתי אז לאבי ואמרתי לו: "אבא, בבקשה, בוא נמעיט מעט בקניות. אני לא רוצה שהחברים שלי ייפגעו או יקנאו".

בחור יקר ואהוב. ראשית, אני רוצה לשבח אותך – השאלה שלך מעידה על רגישות חברתית יוצאת דופן ועל לב טהור

תשובה:

מפקח חינוכי, יועץ, מנחה מורים ומחבר רב המכר "לאהוב", שלחו לנו שאלה למייל: MAG@TV2000.CO.IL ואולי שאלתכם יחד עם התשובה תפורסם במגזין! (אם תרצו, אפשר בעילום שם כמובן)

להיות קיסר החינוך 60 מציאות...

ישראל סופר

ישראל חיות ואגל

זמן
קריאה:
1 דק

ביבשת
אנטארקטיקה,
המקום העוין
ביותר עלי אדמות,
עבור בעלי החיים,
מתמודד הפינגווין
הקיסרי עם אתגר
בלתי נתפס.

אני לא יודע אם אתם
יודעים, אבל בחורף
האנטארקטי, השמש לא
זורחת והטמפרטורות
צונחות עד לקור לא נורמלי

של מינוס 60 מעלות. אם זה לא מספיק, הקור העז מלווה
ברוחות חזקות ועוצמתיות במהירות של 200 קמ"ש.

אבל דווקא שם, במקום שבו שולטים תנאי הקיצון האימתניים
ביותר בטבע, בחר הבורא להראות לנו כיצד שיתוף פעולה וחסד
הדדי הם המפתח לחיים.

בעוד נקבות הפינגווין הקיסרי יוצאות לים לחפש מזון, הזכרים
נשארים לשמור על הביצה היקרה. מלבד שכבות שומן ונוצות
צפופות, הנשק הסודי שלהם הוא "הדבוקה". הצטברות של
אלפי פינגווינים זה לצד זה בגוש אחד ענק וצפוף.

ואם המבנה הזה נראה לכם מקרי, כדאי שתדעו שהוא
מתוכנן בדיוק הנדסי שלא יבייש את טובי המוחות בעולם
האדריכלות המערבי.

השיטה פועלת כך: הפינגווינים נעים כל הזמן בתנועה
מעגלית, איטית וחשוב לא פחות – בלתי פוסקת.
הפינגווינים שנמצאים במעטפת החיצונית וסופגים את
"מכת הקור", נדחפים לאט לאט אל המרכז החמים
והמוגן, בעוד חבריהם מהמרכז יוצאים להחליף אותם
בחזית.

בעצם, זו מערכת של ערבות הדדית מושלמת,
שבה כל פרט מקריב קצת כדי שכל הקהילה
תשרוד. אם לא המנגנון המתוחכם הזה
שהטבע הקדוש ברוך הוא בפינגווינים,
ככל הנראה אף פינגווין לא היה שורד את
הלילות הקפואים של אנטארקטיקה.

להזמנת הפעלות, חוגים, הרצאות
וכמובן – טיולים כשרים לאפריקה,
חייגו: 058-6686-137

עד כמה היא רגישה?

גלעד שמאע

גלעד שמאע

זמן
קריאה:
1.5 דק

רגש הוא מנוע
פנימי חזק: הוא
יוצר חיבור, עומק וחיות – אך עלול גם
להציף, לעייף ולכאוב. הגרפולוגיה מאפשרת
לזהות רגישות ועוצמת רגש דרך כתב היד,
ובהתאם לבנות כלים מדויקים לוויסות
וצמיחה.

איך מזהים אדם רגשי דרך כתב היד? לחץ כתיבה חזק או משתנה

מעיד על עוצמה רגשית, רגישות
וחוויות פנימיות חזקות.

קווים עגולים ורכים לב
פתוח, אמפטיה, צורך בקשר
– לעיתים גם פגיעות וקושי
בגבולות.

שינויי גודל באותיות תנודות בביטחון
ובערך העצמי, רגשיות לא יציבה.

רווחים לא אחידים בין מילים קרבה יתר
או ריחוק רגשי, חיפוש ביטחון או הגנה.

נטייה ימנית צורך בחיבור, תגובתיות
רגשית, פתיחות לזולת.

ההתמודדות עם רגשות כואבים מתחילה
קודם כול בהכרה ברגש. מותר להרגיש.
רגש אינו תקלה ואינו אויב – הוא מידע
פנימי שמבקש הקשבה. כאשר אדם נותן
לגיטימציה למה שעולה בו, המאבק הפנימי
נפסק והמערכת הרגשית נרגעת בהדרגה.
עצם ההסכמה להרגיש יוצרת מרחב של
ביטחון פנימי ומאפשרת תנועה לעבר שינוי.
השלב הבא הוא הפרדה בין רגש לפעולה.
רגש הוא חוויה, אך הפעולה היא בחירה.
אדם יכול לחוות כאב, פחד או תסכול –

שלחו לנו למייל MAG@TV2000.CO.IL
שאלה לייעוץ בכתב ידכם – ואולי תקבלו
תשובה של גרפולוג, כאן במגזין!
(אפשר בעילום שם כמובן).

חיים ישראל

סיפור חיו

זה לא הקול, זה הלא!

והמפגש הזה יוצר משהו שאי אפשר לייצר לבד. כי
בלי התרומה של כל אחד ואחת אין אפשרות ליצור
משהו שלם.

פרשת השבוע מלמדת שנתנה אמיתית לא
נמדדת בהכרח בשווי הממוני שלה, אלא בכוונה של
הנותן. כלומר, לא כמה נתן – אלא מאיפה זה בא.

וכשזה בא ממקום נקי, זה מורגש.
עם השנים למדתי שלא צריך לרדוף אחרי מה
שאין, אלא צריך לתת את מה שיש. כלומר, לתת את
המקסימום של מה שאתה
באמת יכול לתת.

אולי זה המסר של השבת
הזו: לא לחכות לרגע שבו
יהיה לנו "מספיק", לא לחשוב
שמה שיש לנו זה מעט מדי.
כי אצל הקדוש ברוך הוא –
אם זה בא מהלב, זו תרומה
אמיתית.

וכל אחד מאיתנו, בדרך
שלו, יכול להיות חלק
ממשהו גדול יותר
רק מעצם זה שהוא
בוחר לתת. שבת
שלום!

פרשת תרומה פותחת
בבקשה של הקב"ה: "ויקחו
לי תרומה". כל אחד לפי הלב
שלו, לפי היכולת שלו, לפי מה
שיש לו לתת.

לא כולם יכולים לתת אותו הדבר, אבל
כל אחד מביא מה שהוא מסוגל, את החלק
שלו בפאזל.

ואני רואה בזה משל אמיתי לחיים שלנו: כל אחד
ואחת מאיתנו הוא חלק מהפסיפס הצבעוני והמופלא
הזה שנקרא עם ישראל.

בעולם המוזיקה, למדתי עם השנים שאין שני
אומנים שהם אותו דבר.
יש אחד שנותן קול. האחר נותן רגש. השני נותן
דיוק.

הקסם הזה, שנקרא מוזיקה ושירה, יכול לקרות רק
כשאומן מביא את מה שהוא ומי שהוא באמת, בלי
להעמיד פנים.

אבל יש עוד אלמנט חשוב, שהוא בעצם אולי, הכי
חשוב: שיהיה מי שיתן את הלב.

כשאני עולה לבמה עם השירים, בעזרת הרבה
סייעתא דשמיא אני מביא את הקול, את הרגש, את
הדיוק, וכמובן את הלב שלי – ואני זוכה שתמיד תמיד
הקהל מביא גם את הלב שלו.

זמן
קריאה:
1.5 דק

לילד שלך מגיע חינוך איכותי, ברמה הגבוהה ביותר!

זה הרגע לחשוב קדימה
ולפנות למערך הייעוץ וההכוונה
החינוכי לשיבוץ ובחירת
מקום לימודים תורני מוצח!

זמנים
שבילכם
24/6

073-321-2921

מכירים
מישהו שחשוב
לדעתו? פנו
אליהם ונחשו
נטפלו

מאירים את הילדים

ילדי האלפים

מאיר זאטא

14

שמירה ומזוזה!

שלום לכם, ילדים צדיקים!

מזוזה כשרה עולה בערך בין 200 ל-500 שקלים. זה אולי נשמע המון כסף, אבל למי שבאמת מבין מה הערך האמיתי של מזוזה, יודע שזה מעט מאוד כסף.

למעשה, מצוה חשובה כמו מזוזה, ובכלל כל מצוה, אי אפשר בכלל למדד בכסף! למה? כי פשוט אין דרך להעריך כמה שוה מצוה. תנסו לחשב - איך אפשר להדביק תווית מחיר על קשר עם הקב"ה? על הגנה רוחנית? על זכות שנשארת איתנו לנצח? אין סכום כזה גדול!

עכשיו בואו אספר לכם ספור מרתק שיגור לנו להבין כמה באמת שוה מצות מזוזה:

אתם בטח מכירים את "רבנו הקדוש" רבי יהודה הנשיא, שהיה מגדולי חכמי המשנה וגדול הדור לפני כמעט 2,000 שנה. רבי יהודה הנשיא היה כל כך מקבד שאפלו מלכים גדולים רחשו לו כבוד רב. פעם אחת, מלך פרס, אחד המלכים החזקים ביותר באותה תקופה, שלח לרבי יהודה הנשיא במתנה אבן יקרה מיחדת במינה ונדירה ששוה הון עתק. המלך צרף למתנה בקשה מיחדת: הוא בקש מרבי יהודה שישלח לו בחזרה משהו ששוה לפחות כמו האבן היקרה הזאת. הוא רצה להראות שהוא מקבד את רבי יהודה ורוצה לקבל ממנו משהו מיחד באותה המידה. מה לדעתכם רבי יהודה שלח לו? נחשתם נכון! מזוזה! רבי יהודה הנשיא שלח למלך האימפריה הפרסית קלף קטן בתוך נרתיק, עם הפרשיות "שמע ישראל" ו"יהיה אם שמע" כתובות בכתיב עברי מהדר.

עכשיו תארו לכם את המלך יושב בארמונו המפואר, מחכה בצפיה

למתנה מיחדת מנשיא היהודים. השליח מגיע, מלך פרס פותח את החבילה בהתרגשות, ורואה... קלף קטן עם כתב עברי עליו. אפשר רק לדמיון את האכזבה של המלך הגוי: הוא הרי שלח אבן ששוה הון, ובמתנה קבל משהו שעולה כמה מטבעות בודדים. מיד שלח המלך שליח לרבי יהודה ושאל אותו בכעס: "אני נותן לך דבר יקר ואתה שולח לי משהו ששוה מטבע אחד?"

ענה לו רבי יהודה הנשיא: "האבן היקרה שנתת לי אמנם יפה ומנצנצת, אבל מה היא עושה? היא מנחת בתבה ואני צריך לשמור עליה כל הזמן! צריך לדאוג שגנבים לא יגנבו אותה, צריך לבנות לה כספת מיחדת. אבל המזוזה? היא שומרת עלי! היא מגנה על הבית שלך, על המשפחה שלך ועל הממלכה שלך. וחשוב לא פחות - המזוזה מזכירה לך כל פעם שאתה נכנס ויוצא מהבית מי באמת שומר עליך?"

ילדים יקרים, בכל יום אנחנו מקיימים מצות; מקבדים את אבא ואמא, מבקרים לפני שאנחנו אוכלים או שותים, נוטלים ידים בבקר - כל מצוה כזאת היא כמו האבן היקרה הפי נדירה בעולם! אנחנו צריכים להעריך את המצות שלנו ולהבין שהן יהלומים יקרים ולהתייחס אליהן בהתאם! בכל מצוה ומצוה שאיתם עושים תננו להפנים: "אני מתחבר עכשיו לבורא עולם!" כשנבין את זה, בודאי נשמח שיש לנו זכות לקיים מצות וגנזה לכל הישועות וההשפעות הטובות שהמצות מביאות איתן!

ניתן להשיג את ספרי הבדיחות "כל יום פורים" עם משלוח עד הבית 052-4770297, להאזנה למאות שיעורים לילדים, פרשת שבוע וסיפורי צדיקים חפשו: "מאיר גואטה - מתוקים מדבש"

מצאו 5 הקדלים

הכתן הגדול נשא את אבני החשן - שסמלו את עם ישראל - תמיד על לבו. ילדים יקרים, בין הציורים החבאנו כמה הקדלים. מצאו אותם!

חידה?

למה שמשו בדי המזבח?

תשובה לחידה משבוע שעבר: פי שנים.

יצירות

ילדים יקרים,

כל שבוע אנו מציגים יצירה יפה ששלחתם לנו המספרת כמה אתם אוהבים את המגזין. והפעם - היצירה של יוסף שלום טולדנו. אתם יכולים להמשיך ולשלח לנו יצירות לכתובת המייל MAG@tv2000.co.il וכן תקנסו להגרלה הגדולה, ואולי תזכו בפרס.

מתברר שההבדל בין "טישו" ל"ממחטה" הוא ששים שנה בגיל

מאתגרים את הנשמה

י. זאטא

את הסיפור המלא ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות

ילדים עם המזגין

הילד הצדיק שמואל חלמד הוא הזוכה שלנו השבוע! ילדים יקרים, גם אתם יכולים - שלחו לנו את התמונה שלכם, ואולי תזכו בפרס!

היכן מסתתר?

עידן ויהונתן מחפשים את המטמון

ילדים יקרים, נראה אתכם מגלים היכן מסתתרים 2 תולעי שני 27 טבעות זהב.

הדיווח

"כשאמרתי שהספור שלך לא משאיר אף עין ובשה, התכונתי שאתה חיב להפסיק לירק כשאאתה מדבר..."

שאלה: למה הצפורים עפות בחורף לארצות החמות? תשובה: כי קשה ללכת לשם ברגל...

שבת של שמחה, של קדושה וחיוך!

במלון חוף התמרים עכו

פרשת כי תשא - פרה
 י"ז באדר 06.03.26

הרב
 מרדכי לוי
 שליט"א

הסטנדאפיסט
 יעקב חמו

להזמנת מקום חייבו:

073-321-2965

מזאו היכן מסתתרים:

1. מחק שמיצד ילדים בני חש ומזלה
2. שזון
3. צמח
4. שני בעלי חיים
5. מאכל

בהגשת רינה פליישמן, 6776067@GMAIL.COM

פורים של מהפך
ונס אישי

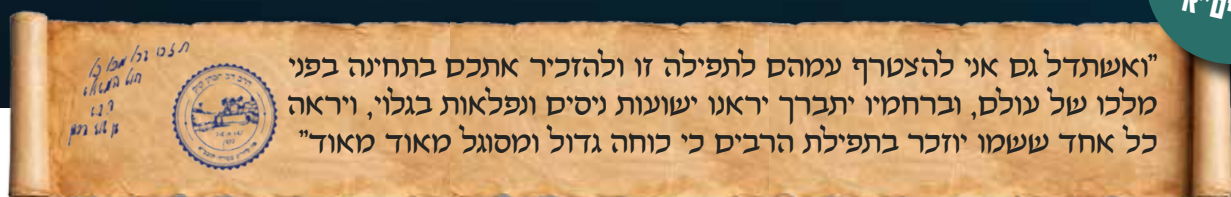
בברכתו האישית של איש האלוקים!

בשיאו של יום הפורים, ביום הישועה והנס
המופיע בספרי הקבלה כזמן נס גלוי לקרוע גזר דין
יעמוד בתפילה ובגזרת צדיק בכח מרדכי ואסתר

מרחם איש האלוקים המקובל הקדוש רבי דב קוק שליט"א

לבקש בעדך, לחיים, בריאות, אושר ושפע של נחת ופרנסה.
להזכיר את הבקשה שלך - "וברחמינו יתברך יראנו ישועות
ניסים ונפלאות בגלוי"

חתום מכתבו
של הרב דב קוק
שליט"א

למסירת שמות והשתתפות בנס הישועה בזמן משתה היין:

073-321-2889

את הרגע הזה חייבים
לתפוס בשתי ידיים:
לקבל באושר נס אישי
ברור והחלטתי!